

4^e zondag vasten (c-cyclus) 26-27 maart 2022

— decanaat Poperinge

Aperitief: 't Is vasten ... dus mag het wat soberder; dus geen aperitief

Lied: Als God ons thuisbrengt (ZJ 922)

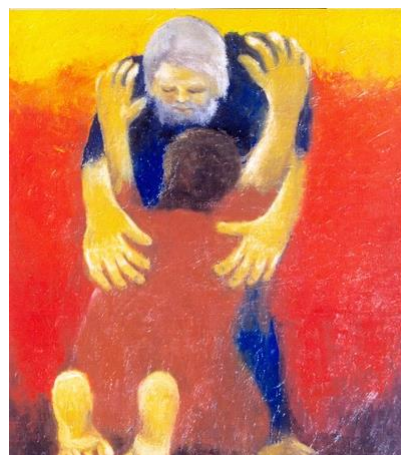
https://www.youtube.com/watch?v=h3uF_3lrL3M

**Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn. Als God ons thuisbrengt
uit onze ballingschap, dat zal een droom zijn.**

Wij zullen zingen, lachen, gelukkig zijn.
Dan zegt de wereld: "Hun God doet wonderen."
Ja, Gij doet wonderen, God in ons midden,
Gij onze vreugde. **Als God ons...**

Breng ons dan thuis, keer ons tot leven,
zoals rivieren in de woestijn
die als de regen valt, opnieuw gaan stromen.

Wie zaait in droefheid, zal oogsten in vreugde.
Een mens gaat zijn weg en zaait onder tranen.
Zingende keert hij t'rug met zijn schoven.
Als God ons...

Welkom

We krijgen vandaag de parabel van de verloren zoon te horen,
die we misschien beter
de parabel van de barmhartige vader zouden noemen.
Want die vader is zo vol liefde, dat hij aan zijn zoon
- ondanks het verdriet dat die hem heeft aangedaan -
het gevoel van 'welkom thuis' wil geven. Een hoopvolle boodschap !
Een parabel over u en mij, en over onze God.

L.: Zijn hele leven onderhield de oudste zoon daarentegen de Thora, **(BD)**
het woord van leven.
Maar hij was niet in staat Pasen, Leven, te vieren.
Zijn teruggekeerde verloren broer kon hij geen plaats geven.
Wanneer zijn wij volledig vrij?
Wanneer bepaalt de heerser niet langer
ons handelen en ons denken?
Waar ligt het kantelpunt?
Wanneer kunnen wij Pasen vieren?

In wie van de twee broers je jezelf het meest herkent,
- in de rebelse avonturier of in de brave Hendrik, -
dat doet er eigenlijk weinig toe.
God blijft naar ieder van ons uitzien
en sluit ons in zijn liefdevolle armen als we naar Hem terugkeren.
Welke levenskeuzes we ook maken,
het belangrijkste is dat we (mogen) thuiskomen bij de Vader.

DELEN: wat ? De verloren zoon in ons

25%-REVOLUTIE

In iedere liefde komt een moment
dat je bij mekaar niets meer te bewonderen hebt.
Wonden van té harde woorden en misbruikt vertrouwen
worden zelfs door de tijd amper geheeld.
Hooggespannen verwachting werd bittere ontgoocheling.
Aanbidding werd haat.

Uitpraten helpt niet meer: je kent mekaar al door en door.
Gebreken zijn niet meer te verbergen.
Van de idealen en de dromen
is alleen wat naakte schamelheid overgebleven.

En misschien heel diep van binnen de vraag
die men niet meer stellen durft:
zou jij nu nog van mij willen houden?

In elke liefde komt dat cruciale moment
waarop een mens heel diep moet kiezen:
ofwel geef je het kwaad een kans
ofwel geef je mekaar een kans.
Vergeven heet dat dan:
mekaar aanvaarden zoals je maar bent
en niet meer zoals je zou moeten zijn.

Zo heeft God de wereld liefgehad.

(naar Carlos Desoete)

**Wie zijn leven niet wil geven,
niet wil delen met zovelen
met een ander, gaat verloren.
Wie wil geven, wat hij heeft,
die zal leven, opgegeten,
die zal weten dat hij leeft. (H. Oosterhuis)**

→ volledig lied: <https://www.youtube.com/watch?v=F3m8RDQwa-g>

Durf het aan!
Durf te zien dat je op het verkeerde spoor zit.
Durf het jezelf te bekennen
en kom terug.
Draai je om.
Keer het tij.
Kom op je stappen terug.

Wees niet bang.
Draai je om en keer terug.
Er wordt naar je uitgekeken,
naar je gezocht.
Er wordt op jou gewacht.
Kom terug.
Je bent welkom.

In blijdschap word je onthaald,
in feestelijke vreugde.
Geloof het maar.
Je bent welkom.
Kom terug.

(naar Ida Guetens)

Hoopvolle boodschap + gebed om ontferming

Een bekende spreker toonde aan zijn toehoorders een briefje van € 50 vóór hij zijn conferentie begon en vroeg: 'Wie heeft dit graag?' Iedereen stak zijn hand op.
Toen zei hij:
'Ik ga dat briefje van € 50 aan iemand van jullie geven. Maar laat mij er eerst nog wat mee doen.' Hij verkreukelde het biljet en vroeg: 'Wie wil dit briefje nog?' De handen gingen in de lucht.
'Goed, akkoord! Maar wat zeg je als ik er dit mee doe?' Hij gooide het biljet op de grond, vertrappelde het zo erg met zijn voeten, dat het helemaal besmeurd was. Toen vroeg hij: 'Wie wil dit biljet nog?' Vanzelfsprekend stak iedereen de hand op!
Toen zei hij:
'Vrienden, onthoud uit wat ik met dit briefje gedaan heb, deze les. Je wilt dat briefje nog altijd. Omdat het besmeurd is, is het niet van waarde veranderd. Meerdere keren in uw leven wordt je gekrenkt, afgeschreven, vertrapt door de mensen, of door de gebeurtenissen in je leven dooreen geschud ...dan heb je de indruk dat je niets meer betekent. Maar in de ogen van wie je liefhebben ben je niet veranderd. Welnu, de waarde van een mens hangt niet af van wat je doet of niet doet. Je kunt altijd herbeginnen en uw doel bereiken omdat je in wezen blijft wie je bent.'

**God schrijft nooit iemand af. Vertrouwvol mogen we bidden:
Heer, ontferm U...**

Of:

Vaak kwetsen we elkaar, lopen we anderen omver,
omdat om, doordrammend, onze eigen weg te gaan.
Dan telt enkel onze keuze en houden geen rekening met de anderen.
Heer, ontferm U over ons.

Bijna even vaak ondervinden we dat die ingeslagen weg toch niet is waarvan we droomden.
Nog moeilijker is het om dit dan openlijk toe te geven en terug te keren, om een nieuw begin te willen maken, omdat we weten dat heel wat van onze medemensen ons falen niet zomaar vergeten en vergeven.
Om ons tekort aan moed, vragen wij: Christus, ontferm U over ons.

God, de vader liet zijn zoon zijn verontschuldigen niet uitspreken. Hij sluit hem liefdevol in zijn armen en richt voor hem een feest aan. Blijkbaar kon de andere zoon - en ook wij vaak - zulke mildheid moeilijk verstaan, wringt dat bij hem en ons. Om ons tekort aan inzicht in ware liefde, vragen wij: Heer, ontferm U over ons.

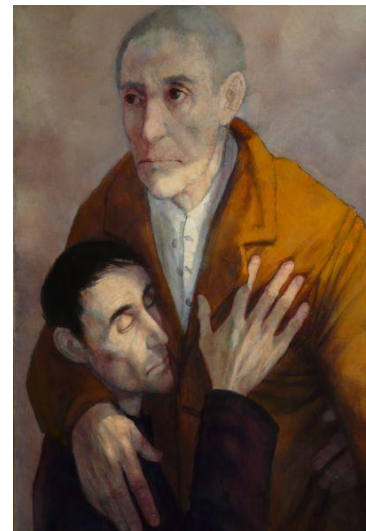
Pr.: God, laat deze parabel ons dagelijks inspireren om onze tekorten te erkennen en mild te zijn voor die van anderen. Amen.

Openingsgebed

Barmhartige Vader,
U die beloftevol ons leven binnenkomt,
verruim onze blik, onze horizon.
Dat wij het feest van uw genade niet missen:
uw overstelpende goedheid die ons tegemoet treedt.
Dat wij de eerste vruchten plukken van wat samenhorigheid kan doen.
Dat we thuiskomen bij elkaar in de liefde die Jezus bracht,
hier en nu, elke dag meer. Amen.

Bij de lezingen:

De lezingen vandaag spreken over verzoening. In de eerste lezing worden we aangespoord om, naar het voorbeeld van Christus, ons te verzoenen met God en met elkaar. En in de parabel van het evangelie krijgen wij een nieuwe kijk op God, die als een goede vader woorden van verzoening spreekt en volop ruimte geeft aan zijn beide zonen.

Eerste lezing: Uit het boek Jozua (Joz. 5, 9a. 10-12)

- 9 In die dagen sprak de Heer tot Jozua:
'Vandaag heb Ik de smaad van Egypte van u afgewenteld.'
- 10 Terwijl de Israëlieten in Gilgal gelegerd waren,
vierden zij Pasen op de veertiende dag van de maand,
in de avond, in de vlakte van Jericho.
- 11 En de dag na Pasen, juist op die dag,
aten zij ongezuurd brood en geroosterd graan
dat uit het land zelf afkomstig was.
- 12 De volgende dag hield het manna op;
ze konden nu eten wat het land opbracht.
Voortaan kregen de Israëlieten geen manna meer;
gedurende dat jaar aten zij datgene wat Kanaän opbracht.

Tussenzang: Psalm 34 (33) 2-3, 4-5, 6-7

refrein: Let op en bemerk hoe genadig de Heer is.

De Heer zal ik prijzen iedere dag,
zijn lof ligt mij steeds op de lippen.

Mijn geest is fier op de gunst van de Heer,
laat elk die het hoort zich verheugen.

Verheerlijkt de Heer te zamen met mij
en laat ons eendrachtig zijn Naam vereren.

Ik ging tot de Heer en Hij heeft mij verhoord,
Hij heeft mij gered uit al wat ik vreesde.

Verlaat u op Hem, dan wordt ge gelukkig,
want Hij stelt u niet teleur.

Die roepen in nood, naar hen luistert de Heer
en redt hen uit hun ellende.

Tweede lezing: (2 Kor. 5, 17-21)

Uit de tweede brief van de apostel Paulus aan de christenen van Korinthe

Broeders en zusters

17 Zo is dus iemand die in Christus is, een nieuwe schepping:
het oude is voorbij, het nieuwe is er al.

18 En dit alles komt van God,
die ons door Christus met zich heeft verzoend
en ons de dienst van de verzoening heeft toevertrouwd.
19 Ja, God heeft in Christus de wereld met zich verzoend
zonder de mensen hun overtredingen aan te rekenen,
en ons heeft Hij de boodschap van de verzoening toevertrouwd.

20 Wij zijn dus gezanten van Christus,
alsof God zelf u oproept door ons woord.

Wij smeken u in Christus' naam:
laat u met God verzoenen!

21 Hem die geen zonde heeft gekend,
heeft God voor ons tot zonde gemaakt,
opdat wij door Hem Gods gerechtigheid zouden worden.

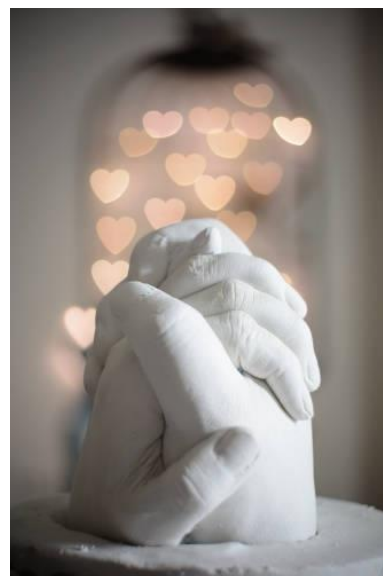
Lied: Barmhartige Heer (ZJ 316)

<https://www.youtube.com/watch?v=yggRic8Tdvc>

Refr.: Barmhartige Heer, genadige God.
Barmhartige Heer, genadige God.

Ja, wat de hemel is voor de aarde,
dat is zijn liefde voor hen die geloven.

Zover als het Oosten van het Westen vandaan is,
zover van ons af werpt Hij al onze zonden.

Hij kent ons toch, Hij is niet vergeten
dat wij gemaakt zijn uit het stof van de aarde.

Mensen, hun dagen zijn als het gras,
zij bloeien als bloemen in het open veld.
Dan waait de wind en ze zijn verdwenen.

Maar duren zal de liefde van God
voor allen die zijn verbond bewaren,
zijn woord behartigen en het volbrengen.

Evangelie: (Lc. 15, 1-3. 11-32)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

- 1 In die tijd kwamen alle tollenaars en zondaars telkens naar Jezus luisteren.
- 2 De farizeeën en Schriftgeleerden spraken daar schande van en zeiden:
`Die man ontvangt zondaars en eet met hen.'
- 3 Maar Hij vertelde hun deze gelijkenis:
11 `Iemand had twee zonen.
- 12 De jongste zei tegen zijn vader:
`Vader, geef mij mijn deel van de erfenis.'
En hij verdeelde zijn vermogen onder hen.
- 13 Niet lang daarna vertrok de jongste zoon met al zijn bezit naar een ver land,
waar hij het verkwistte in een losbandig leven.
- 14 Toen hij alles opgemaakt had,
kwam er een zware hongersnood over dat land
en ook hij begon gebrek te lijden.
- 15 Hij zwierf rond tot hij in dienst trad bij een van de inwoners van dat land;
die stuurde hem het veld in om varkens te hoeden.
- 16 Graag had hij zijn honger gestild met het voer dat de varkens aten,
maar niemand gaf hem wat.
- 17 Toen kwam hij tot zichzelf en zei:
`Zoveel dagloners van mijn vader hebben brood in overvloed,
en ik verga hier van de honger!
- 18 Ik ga terug naar mijn vader.
Ik zal hem zeggen:
Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u;
- 19 ik ben het niet meer waard om uw zoon te heten,
behandel me als een van uw dagloners.'
- 20 En hij ging terug naar zijn vader.
Toen hij nog ver van huis was, zag zijn vader hem al en werd ontroerd;
snel liep hij op hem toe, viel hem om de hals en kuste hem.
- 21 `Vader,' zei de zoon tegen hem,
`ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u;
ik ben het niet meer waard om uw zoon te heten.'
- 22 Maar de vader zei tegen zijn slaven:
`Haal vlug de mooiste kleren en trek ze hem aan,
doe een ring aan zijn vinger en schoenen aan zijn voeten.
- 23 Haal het gemeste kalf en slacht het; laten we eten en feestvieren,
24 want mijn zoon hier was dood en is weer levend geworden,
hij was verloren en is teruggevonden.'
En het feest begon.
- 25 Maar zijn oudste zoon was nog op het land.
Toen hij naar huis kwam, hoorde hij muziek en dans.
- 26 Hij riep een van de knechten en vroeg wat er te doen was.
- 27 Die antwoordde:
`Uw broer is thuisgekomen en uw vader heeft het gemeste kalf geslacht,

omdat hij hem gezond en wel terug heeft."

28 Toen werd hij kwaad en hij wilde niet binnenkomen.
Daarop kwam zijn vader naar buiten
en probeerde hem tot andere gedachten te brengen.

29 Maar hij gaf zijn vader ten antwoord:

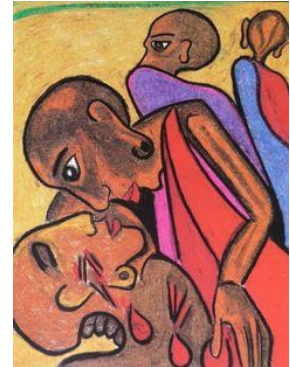
`Ik dien u nu al zoveel jaren en nooit heb ik een gebod van u overtreden,
maar mij hebt u nog nooit een bokje gegeven
om met mijn vrienden feest te vieren.

30 Maar nu die zoon van u is thuisgekomen,
die uw vermogen met hoeren heeft verbrast,
hebt u voor hem het gemeste kalf geslacht."

31 Maar hij zei :

`Jongen, jij bent altijd bij me en alles wat ik heb is van jou.

32 We moeten feestvieren en blij zijn,
want die broer van je was dood en is weer levend geworden,
hij was verloren en is teruggevonden." '

Overweging(en)

Meestal noemen we het gekende evangelieverhaal dat we zopas beluisterd hebben, "de parabel van de verloren zoon." Maar waarom niet de parabel van de twee (rare, verschillende) zonen ? Of "de parabel van de barmhartige vader"? en soms leest men het verhaal maar voor de helft en stopt men bij het feest na de terugkeer van de zoon. Zo krijgt het een 'happy end'. Maar die voorbeeldige oudste zoon is er ook nog. Zijn reactie mogen we ook negeren en is best wel het bekijken waard. In wie van de twee kunnen we ons het best herkennen ?

Sommige mensen hebben ongetwijfeld last met het gedrag van de jongste zoon.

Terecht, want wat hij gedaan heeft, is niet goed te praten: heel zijn erfenispart opeisen alsof zijn vader dood is. En verder staat er: "Hij vertrok naar een ver land". Dat verre land is de wereld waar alles wat thuis als heilig werd beschouwd, scheef wordt bekeken. In vele families zijn er heden ten dage velen vertrokken naar 'een ver land'. Het is de onmacht en het verdriet van vele ouders en grootouders die bij hun kinderen en kleinkinderen zien dat ze mislukt zijn in het doorgeven van het geloof, van normen en waarden. Een niet te onderschatten pijn.

Toch ben ik ervan overtuigd dat velen ook sympathie hebben voor die jongste, voor die losbol, die nochtans een schande was voor zijn goed menende vader en zijn brave oudste broer. Waarom die sympathie? Omdat de jongste op een bepaald moment tot het besef kwam dat zijn wangedrag tot niets dan doffe ellende leidde, omdat hij tot oprechte inkeer en berouw kwam en aan zijn vader vergeving vroeg. In zijn verlorenheid steekt nog iets sympathieks.

Het verloren-zijn van de oudste zoon is moeilijker thuis te brengen. Hij deed immers alles wat goed en verstandig was. Hij was gehoorzaam, plichtbewust en hij werkte hard; een foutloos parcours... totdat hij geconfronteerd werd met de vreugde en vergevingsgezindheid van zijn vader bij de terugkeer van zijn losbandige broer. Op dat moment kwam een duister kantje van hem aan het licht, en zie je zijn onderlip zakken, curieus net nu er iets goeds gebeurde.

Weet u, het is van alle tijden: mensen die niet blij kunnen zijn als anderen iets goeds doen. Achter die lip van de oudste zoon in de parabel zitten weinig edele gevoelens; al wie het zelf al eens heeft meegemaakt zal dit kunnen beamen. Misschien toch goed eens al die gevoelens te ontleden en te benoemen... al was het maar omdat het soms zo herkenbaar is.

Er is bijvoorbeeld 'wrok': het is de wrok van de zogezegde "rechtvaardige" of "deugdzame": wrok omdat hij niet verdragen kon dat zijn vader aan zijn losbandige broer vergiffenis schonk en hem een nieuwe kans gaf. Wrok en vreugde gaan nooit samen.

We merken ook een zekere misnoegdheid omdat hij dacht dat anderen niet dankbaar waren voor zijn voorbeeldig leven. Misnoegde mensen zijn altijd onsympathiek.

We horen en voelen ook een zelfbeklag: "Ik krijg niets!" Maar zelfbeklag werkt altijd contraproductief: je bereikt er het net het tegenovergestelde mee... Je wordt nog meer

afgewezen. Ik denk dat we hier ook mogen spreken van jaloersheid. We zien dat hij jaloers lijkt op zijn jongste broer die van het leven tenminste geprofiteerd had. Ook nu nog woekert soms de jaloersheid bij de zogezegde 'goeden', wat je daaronder ook moge verstaan. Ik denk dat het net is omdat ze denken in staat te zijn aan de verleidingen van het kwaad te weerstaan, dat ze jaloers zijn van wie eraan toegeeft. Het is een rare psychische kronkel, maar wel één waar we allen ten prooi aan kunnen vallen. Wat hebben we dus: wrok, misnoegdheid, zelfbeklag en jaloersheid. Welnu, al die duistere gevoelens vind ik heel treffend afgebeeld op "De Terugkeer van de Verloren Zoon", dat prachtige schilderij van Rembrandt.

Daarover heeft Henri Nouwen het mooie boek geschreven "Eindelijk thuis". Hij wijst er op dat de vader en de oudste zoon worden gescheiden door een opvallende open ruimte: het symbool van de spanning tussen beiden. De oudste zoon kijkt heel afstandelijk: hij kijkt naar zijn vader, maar niet met vreugde. Hij staat er te staan en neemt niet deel aan de blijheid om de thuiskomst van zijn jongste broer. Zijn handen zijn samengebracht tegen zijn borst: niet uitnodigend! En het licht op zijn gelaat is koud. Wat een zelfvoldane blik !

Of de oudste zoon op het feest van zijn jongere broer aanwezig was, vertelt het evangelie niet. Ik vrees dat hij buiten is blijven staan. Jammer. De grote vraag die we voor ons zelf kunnen stellen is: Op wie gelijk jij? Op de jongste zoon met zijn liederlijk verleden, maar bewust van zijn stommiten? Of op de zelfgenoegzame oudste met zijn lange lip?

Miguel Dehondt

25%-REVOLUTIE

Yassen houdt van toneelspelen bij Theatre Day Productions in Gaza, een dichtbevolkte strook land in bezet Palestijns gebied. Jongeren leren er samenwerken en samenspelen. Zo vinden ze af en toe een uitweg voor de problemen in hun leven. De voorbije twee jaar maakten corona en de oorlog in Gaza het erg moeilijk om theater bij de mensen te brengen. De herinneringen aan de oorlog, de verwoesting en de vele doden zijn moeilijk te dragen.

Maar via de samenwerking in het theater groeit er weer wat leven. Yassen wil zich verder inzetten als toneelleraar bij de jongeren en studeert nu ook lichamelijke opvoeding aan de universiteit. "Cultuur maakt verandering mogelijk." zegt hij. Samen kunnen zij het anders aanpakken. **In Gaza groeit de 25%-revolutie.**

(uit de liturgiebundel van Broederlijk Delen, p. 25)

Woorden van geloof

Ik geloof in God,
die er voor ons wil zijn,
die naar ons luistert,
die ons nabij wil zijn.

Ik geloof in Jezus,
die Mens is geworden,
die oog had voor kwetsbare mensen,
die niemand in de kou liet staan.

Ik geloof in de Geest
die ons bezielt om Jezus na te volgen.

Ik geloof ook in de mensen om mij heen,
dat zij zoeken naar geluk,
dat zij door U, God, bemind worden.

Ik geloof ook in mijn eigen leven,
en dat Gij, God, mij bemoedigt en beschermt.

Ik geloof dat Gij ons allen een leven hebt gegeven,
dat sterker is dan de dood. Amen.

Voorbeden (BD)

Pr.: De vader wil beide zonen aan tafel. Ook wij zijn geroepen
om te bouwen aan een samenleving waar iedereen mee is.
Bidden wij tot God die met ons is:

L.: Voor vluchtelingen, asielzoekers en allen die bij ons een veilig en beter
onderkomen zoeken. Dat wij hen blijven onthalen en zij zich welkom voelen.
Dat zij niet afgerekend worden op wat zij de samenleving opbrengen.
Laat ons bidden.

Voor onze samenleving. Dat zij zorgdraagt voor iedereen,
en vooral voor hen die uit de boot vallen wat inkomen, huisvesting,
onderwijs of tewerkstelling betreft.
Laat ons bidden.

Voor Theatre Day Productions in Gaza, Palestina.
Dat zij kinderen en jongeren blijven samenbrengen en hen via theater
hoop en perspectief bieden op een andere toekomst.
Dat bij hen het vertrouwen groeit dat ze er mogen zijn. Laat ons bidden.

Voorbeden (totdat de waanzin stopt in Oekraïne ...)

Telkens ik Oekraïners aan het woord hoor, valt het me op dat ze vragen om voor hen te bidden. Ze zeggen ook altijd uitdrukkelijk dat ze katholiek zijn. Het is wellicht ook het moment om iets meer te vernemen over de Grieks-Katholieke Oekraïense Kerk die ook in België aanwezig is.

Waar ik naar toe wil... deze mensen geloven zeer sterk in de kracht van het gebed. En vragen ons herhaaldelijk en letterlijk om voor hen te bidden. (diaken Dirk Verschoore)

V. Bidden wij God, wiens levensadem wij in ons dragen, om inspiratie en daadkracht.

L.: Bidden wij voor mensen die verdwaald geraken in de vele aantrekkelijkheden van het leven, voor mensen die niet kunnen of niet durven kiezen, voor mensen die keuzes maken waarvan anderen het slachtoffer zijn. Dat Gods Geest hen mag inspireren... Laten wij bidden...

L.: Bidden wij voor mensen die omgaan met macht en gezag, voor mensen die de mogelijkheid hebben om te manipuleren en te sjoemelen, voor mensen die de macht hebben om steden en landen aan te vallen en te vernietigen. Dat zij tot bezinning komen... Laten wij bidden...

L.: Bidden we voor slachtoffers van geweld, voor vluchtelingen die alles moeten achterlaten omdat het te gevaarlijk geworden is om in hun land te leven. Dat ze bij goede mensen onderdak en een tijdelijke thuis mogen vinden. Laten wij bidden...

L.: Bidden we voor de gewonden van een zinloze oorlog, dat ze de moed niet verliezen en blijven vechten voor hun leven en gezondheid. Bidden wij voor zij die hun leven verliezen in een zinloze oorlog, dat zij mogen een nieuwe thuis vinden in de vrede van de Vader. Laten wij bidden...

Lied: Tie a yellow ribbon round the old oak tree – Tony Orlando

<https://www.youtube.com/watch?v=WDFSYuXeZMQ>

Een gevangene komt na 3 jaar vrij en komt met de bus terug naar huis.

Hij hoopt nog welkom te zijn bij zijn geliefde.

Als ik welkom ben, knoop dan een geel lint aan de oude eik waar de bus langs komt ...

I'm comin' home, I've done my time
Now I've got to know what is and isn't mine
If you received my letter telling you I'd soon be free
Then you'll know just what to do
If you still want me, if you still want me

Whoa, tie a yellow ribbon 'round the ole oak tree
It's been three long years, do you still want me?
If I don't see a ribbon round the ole oak tree
I'll stay on the bus, forget about us,
put the blame on me
If I don't see a yellow ribbon 'round the ole oak tree

Bus driver, please look for me
'Cause I couldn't bear to see what I might see
I'm really still in prison and my love,
she holds the key
A simple yellow ribbon's what I need to set me free
And I wrote and told her please

Whoa, tie a yellow ribbon 'round the ole oak tree
It's been three long years, do you still want me?
If I don't see a ribbon round the ole oak tree
I'll stay on the bus, forget about us,
put the blame on me
If I don't see a yellow ribbon 'round the ole oak tree

Now the whole damned bus is cheerin'
And I can't believe I see
A hundred yellow ribbons round the ole oak tree
I'm comin' home
Tie a ribbon 'round the ole oak tree

Ik kom naar huis, ik heb mijn tijd gedaan
Nu moet ik weten wat ik mag verwachten en wat niet
Als je mijn brief kreeg waarin stond dat ik spoedig vrij ben
Dan weet je precies wat je moet doen
als je me nog steeds wilt

Wauw, bind een geel lint om de oude eik
Het zijn drie lange jaren geweest, wil je me nog steeds?
Als ik geen lint om de oude eik zie
dan blijf ik op de bus, vergeet ons,
geef mezelf de schuld
Als ik geen geel lint zie rond de oude eik

Buschauffeur, alsjeblieft kijk in mijn plaats
Want ik kan niet verdragen te zien wat ik zou kunnen zien
Ik zit echt nog steeds in de gevangenis en mijn liefste,
heeft de sleutel
Een simpel geel lintje is wat ik nodig heb om me te
bevrijden en ik schreef en smeekte haar alsjeblieft

Wauw, bind een geel lint om de oude eik
Het zijn drie lange jaren geweest, wil je me nog steeds?
Als ik geen lint om de oude eik zie
dan blijf ik op de bus, vergeet ons,
geef mezelf de schuld
Als ik geen geel lint zie rond de oude eik

Nu de hele verdomde bus is aan het roepen
En ik kan niet geloven wat ik zie:
Honderd gele linten om de oude eik
Ik kom naar huis
Bind een lint rond de oude eik...

Net zoals in het lied binden we een koordje vast aan een tak omdat we werk willen maken van '**verbondenheid**':

Met wie ben je de band kwijt geraakt

(door ruzie, meningsverschil maar ook door corona, teveel werk, opgeslorpt zijn, gebrek aan aandacht...)

en wil je de band 'de draad' terug aanknopen?

(en hoe zal je dat doen? eerste stap ...; wat lukt? wat niet? waar liggen je angsten, schaamtes...?)

Hoe is de band met jezelf, met je naaste en met God?

(Vervreemd? Verlangend... uitziend naar? Hoe ervaar je Gods barmhartigheid?)

Je mag ook gewoon het koordje meenemen naar huis om het aan iemand te geven, als aanzet tot een gesprek, een uitnodiging tot ...

Het kan ook in de komende tijd naar Pasen aan één van de 'takken' van het kruisje in je vasten-gebedshoekje vastgemaakt worden als een voortdurende 'reminder' (*herinneraar*) aan je verlangen tot diepere verbondenheid met God, je naaste en jezelf.

En het kan ook verwijzen naar solidariteit met De Lijdende, die zoveel namen en gezichten heeft, ook in jouw leven.

Alles is goed zolang je je maar niet zoals die oudste zoon nukkig afzijdig en aan de kant houdt, denkend geen nood te hebben aan verzoening of bekering.

Veel succes !

Gebed over de gaven

Vader, zoals uw uitgestoken hand de teruggekeerde zoon uitnodigt aan de feesttafel, zo vraagt U ons in dit uur rond uw tafel van brood en wijn. Geef ons voedsel voor de weg die we gaan wanneer we de weg van uw Zoon willen blijven volgen. Amen.

Groot Dankgebed

Wij danken U, barmhartige God,
omdat U een God van mensen bent,
dat U onze God genoemd wil worden,
dat U ons kent bij onze namen,
en dat U de wereld in uw handen houdt.

Want daarom hebt U ons geschapen en geroepen in dit leven:
dat wij met U verbonden zouden zijn, wij, uw mensenvolk op aarde.

Gezegend bent U, Schepper van al wat bestaat;
gezegend bent U, die ons ruimte geeft en tijd van leven;
gezegend bent U om het licht in onze ogen
en om de lucht die wij ademen.

Wij danken U voor heel de schepping,
voor alle werken van uw handen,
voor alles wat U gedaan hebt in ons midden
door Jezus Christus, onze Heer.

Daarom huldigen wij uw naam,
Heer, onze God, en aanbidden U met de woorden: Heilig, ...

Wij hebben U nooit gezien, God,
maar wij mogen U wel ontmoeten
waar mensen van elkaar houden,
genade zijn voor elkaar
en uw schepping eerbiedigen.

Wij hebben U nooit gezien, God,
maar U geeft Uzelf aan ons,
in een medemens, in een geliefde,
in een reisgezel, in een zieke,
in Jezus, de Dienaar van de wereld.

INSTELLINGSVERHAAL

Verkondigen wij de kern van ons geloof:
Heer, Jezus, wij verkondigen uw dood,
en belijden tot Gij wederkeert dat Gij verrezen zijt.

Om dit te herdenken
blijven wij het brood breken voor elkaar,
zoals zovelen reeds voor ons deden.
Wij bidden voor de mensen
die een bijzondere plaats innemen in ons hart,
ook voor hen die van ons zijn heengegaan.
Laat uw mensen nooit verloren gaan,
bewaars hen in uw liefde,
schrijf hun namen in de palm van uw hand.

Zend uw Geest uit over uw Kerk.
Geef ons hoop, God.
Geef ons vrede omwille van Jezus Christus.
Met Hem en in Hem
zijn wij uw mensen,
bent U onze Vader, nu en tot in eeuwigheid. Amen.

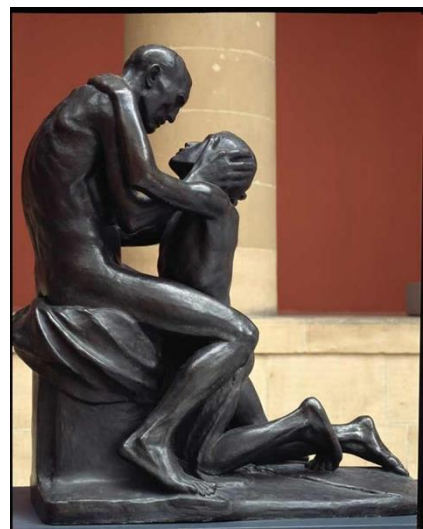
Onze Vader

God vertrouwde zijn wereld toe aan mensenhanden.
Laten we die handen vouwen en bidden
zoals Jezus ons heeft voorgebeden:

Onze Vader,...

Wees onze hoop, Vader,
zodat wij het met elkaar uithouden,
elkaar beter begrijpen,
steunen,
niet laten vallen.
Breek ons open,
maak ons ontvankelijk voor de Geest van Jezus.
Dan zullen we hoopvol kunnen uitzien
naar de wederkomst van Jezus, Messias, uw Zoon.

Want van U is het Koninkrijk....

Vredeswens

Geef vrede, Heer, aan het hart van de mens die lijdt:
moge hij standhouden, gesterkt door hoop.

Geef vrede, Heer, aan machtszoekers en beschermers van eigen positie:
moge zij weer vertrouwen stellen in het hart van de mens.

Geef vrede, Heer, aan ons eigen hart,
laat het aanvoelen wat goed is en recht
zodat wij elkaar beschermen tegen kwaad en onrecht.

Die vrede van de Heer zij altijd met u.

Lam Gods

Communie

Lied: De zonden zijn vergeven (ZJ 319)

<https://www.youtube.com/watch?v=Pg-9nHHsVTo>

De zonden zijn vergeven!
Dit is een woord ten leven,
bevrijdend van de schuld.
Wat God ons ooit beloofde,
wordt nu voor wie geloofde
in Jezus' naam geheel vervuld.

't Is ook voor mij geschreven:
ook ik mag uit Hem leven
die ons genezen heeft.
Zijn liefde tot de zijnen
brengt ons met Hem in 't reine,
wij weten dat Hij ons vergeeft.

Slotgebed:

Vader, vol gulheid en barmhartigheid,
laat ons thuiskomen van onze dwaalwegen,
bevrijdt ons uit eigen gelijk en hebzucht.
Schenk ons weer aan elkaar als broers en zussen,
samen verantwoordelijk voor deze aarde en elkaar.
Dan kan het feest beginnen en kunnen wonden helen.
Jezus, levend en wel in ons midden, voor nu en altijd. Amen.

Zegen en zending (BD)

Of we ons nu herkennen in de jongste of in de oudste zoon, of in de vader,
God houdt van ons!

Daarom wil Hij ons ook zegenen
met de liefde van + de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen.

Dessertje: 't Is vasten ... dus mag het wat soberder; dus geen dessert

